

*U jednoj od brojnih
masovnih grobnica u
Maceljskoj šumi
grob je i ovog mladog fratra*

fra **Metod PULJIĆ**

33 godine
župnik u Izbičnu
Franjevačka hercegovačka provincija - Mostar

Rođen je 24. studenog 1912. u Vašarovićima kod Ljubuškog, od oca Ante i majke Matije, rođ. Mušan. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, franjevačku klasičnu gimnaziju u Širokom Brijegu, a bogosloviju u Mostaru i Lilleu (Francuska). Franjevački habit obukao je 1931. na Humcu. Za svećenika je zaređen 1937. u Mostaru. Bio je samo osam godina svećenik. U tih osam godina bio je kapelan u Humcu i Mostaru, a 1941. imenovan je župnikom u Izbičnu, gdje je ostao do svoje smrti 1945. godine.

Partizani su ga likvidirali u Maceljskoj šumi u noći 4. na 5. lipnja 1945. godine.

Fra Metod Puljić podnio je mučeništvo u Isusovim godinama, u 33. godini života. Ni kriv ni dužan našao se u ratnom vihoru Drugog svjetskog rata koji je odnio tolike živote nama znanih i nezvanih kojih se više nitko ni ne sjeća.

Apokaliptične 1945. bježi od partizana prema sjeveru (Zagreb, Austrija). Tamo se predaje Englezima koji ih vraćaju partizanima, a ovi ih tjeraju na marševe smrti i ubijaju. Tako su i njega s grupom bogoslova i svećenika doveli u Krapinu, zatvorili u franjevački samostan i rekli da čekaju propusnice kako bi otišli svojim kućama. Dok su oni čekali propusnice komunisti su radili plan kako ih pobiti.

Jedne noći između 4. i 5. lipnja 1945. izveli su ih u Maceljsku šumu, na mjesto zvano Lepa Bukva, i tamo su ih na grozan način mučili. Morali su sami sebi kopati grob,

a onda su im kolcima i motikama razbijali glave. Uz vrisak i jauk sve su ih pobili. Među njima i fra Metoda Puljića.

Na lokalitetima Lepa Bukva, Ilovec i Smiljanova graba kod Krapine nalaze se masovne grobnice tisuća i tisuća Hrvata koje su partizani pobili u svibnju i lipnju 1945., a među njima i 21 svećenika, redovnika i bogoslova. Lokaliteti su u posljednjih desetak godina istraživani, ali ne i istraženi!

Ni danas se ne zna točan broj žrtava ovog bezbožnog čina kojemu nema premca u cijeloj našoj mučeničkoj povijesti. Ni danas još sve kosti ne počivaju u miru! Kao da smo se pomirili sa zločinima, i to ne samo pomirili, nego smo ih i zaboravili. Zaboravili smo i zločine i zločince i žrtve! Dokaz tome je Macelj! Dokaz tome su sva ona stratišta koja još uvijek čekaju neko novo vrijeme kada će na vidjelo izaći zločin počinjen na tim mjestima.

Izvori i literatura:

Iskaz Rade Puljića, Vašarovići, 24. 3. 1993.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 183-184.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 33.